701/04

Den 2004 blev i sag nr. 62.328:

Xxxxxxxxxxxxxxxx
Xxxxxxxxxxxxxxxx
xxxxxxxxxxxxxxxx

mod

Codan Forsikring A/S
Gl. Kongevej 60
1790 København V

afsagt sålydende

k e n d e l s e :

_____

Forsikringstageren, der har motorkøretøjforsikring i Codan Forsikring A/S, klager ved sin advokat over selskabets afvisning af at yde erstatning i forbindelse med skader på en bil, som har været stjålet.

Selskabet har afvist at dække skaden under henvisning til, at nøglerne sad i bilen, da den blev stjålet, og at startspærren ikke var aktiveret.

Det er oplyst, at klageren den 30/1 2003 telefonisk anmeldte til selskabet, at hans bil, en AUDI A6 Limousine 2,4 Aut., var blevet stjålet. Det fremgår videre, at bilen på gerningstidspunktet holdt parkeret uden for en bagerforretning i Risskov med nøglerne i. Det er nærmere oplyst, at klageren havde glemt en bagerpose i forretningen og var gået tilbage for at hente den. Da han kom ud igen, var bilen væk. Selskabet afviste telefonisk at dække skaden.

Bilen blev genfundet knap 3 uger senere i en lille by nord for Århus, i hvilken forbindelse det kunne konstateres, at bilen var påført række skader. Dette underrettede klageren telefonisk selskabet om den 16/2 2003.

Klageren sendte den 25/2 2003 en skriftlig skadeanmeldelse til selskabet. Af skadeanmeldelsen fremgår, at der er 4 udvendige skader samt diverse hærværk indvendigt.

Om skaderne er det nærmere i taksatorrapporter oplyst, at der er tale om bl.a. en ridset for- og bagkofanger, et mærke indvendigt i dørbeklædningen og indvendigt i bagklappen, tillige med huller i betrækket på sæderne.

Der er enighed mellem klageren og selskabet om, at skaden beløbsmæssigt kan opgøres til 39.519,66 kr., og at klageren ikke ville have krav på erstatning for tyveri, idet nøglerne befandt sig i bilen.

Klageren har ved sin advokat over for nævnet nedlagt påstand om, at selskabet er forpligtet til at erstatte skaden uden beregning af selvrisiko. Advokaten har til støtte herfor i skrivelse af 6/10 2003 anført:

> "Der er enighed om, at forsikringstageren ikke ville have krav på erstatning for tyveri af bilen, idet nøglerne befandt sig i bilen, jfr. klausul 19 i forsikringspolicens særlige betingelser.
>
> Tvisten angår spørgsmålet om, hvorvidt de øvrige skader omfattes af bilens kaskodækning, idet forsikringsbetingelserne almindelige vilkår fastslår, at 'Kaskodækning omfatter skader på bilen, herunder tyveri og røveri, dog bortset fra, hvad der er nævnt i …', idet der henvises til 7 konkrete forhold, der er uden nogen betydning for den foreliggende sag. Som det er sædvanligt medfører den gældende selvrisikodækning, at der ikke skal betales selvrisiko ved hærværksskader.
>
> Som det fremgår, er hovedreglen i policen, at alle skader dækkes under kaskoforsikringen.
>
> Jeg gør gældende, at sikkerhedsforskriften alene undtager dækning for skader, der er en nødvendig eller påregnelig følge af tyveriet (herunder udgifter til omkodning af låse og udskiftning af nøgler), men ikke undtager krav på erstatning for hærværk eller andre skader, der måtte opstå under tyveriet eller under tyvenes kørsel eller efterføl-

gende, som f.eks. de skader, der er påført bilens træpaneler m.v. ved at ridse med en kniv eller lignende.

Som det er fastslået i retspraksis - og i øvrigt velkendt - har vilkår, hvorved forsikringsselskaber søger at begrænse deres ansvar ikke betydning ud over ordlyden, som blot undtager dækning for skader 'ved tyveri af bilen'.

Som det fremgår af U.B.'s [klagerens] notat af 4. juni d.å. må det konstateres, at samtlige de foreliggende skader er uden nødvendig eller blot naturlig eller påregnelig følge af det foreliggende tyveri. Skaderne må - med det foretagne fradrag vedrørende låse m.v. - anses for at være forvoldt ved hærværk eller anden adfærd, der er uden sammenhæng med tyveriet. Det kan ikke rimeligvis lægges til grund, at en tilsidesættelse af sikkerhedsforskriften skulle udelukke forsikringstageren fra at opnå erstatning for enhver skade efter tyveri af en bil i tilfælde, hvor nøglerne ikke har været opbevaret forsvarligt.

Man kan illustrere problemstillingen ved at fastslå, at forsikringstageren i policevilkårenes forstand vel har forvoldt tyveriet ved at overtræde sikkerhedsforskriften, men ikke handlet groft uagtsomt i relation til hærværksskaderne. Skadernes indtræden og omfang skyldtes således ikke, at nøglerne fandtes i bilen, men det efterfølgende hærværk på bilen, jfr. herved FAL § 51."

Advokaten har endvidere i skrivelse af 1/12 2003 supplerende anført:

"Codans formulering af sikkerhedsforskriften er sprogligt uklar, hvilket må komme selskabet til skade. Forskriften må fortolkes i overensstemmelse med den sædvanligt anvendte policetekst (og sund fornuft), jfr. eksempelvis forsikringsvilkårene, der fandt anvendelse i AK 48.908 og i FED 1999.1932, som begge indeholdt sålydende vilkår: 'Det er en betingelse for dækning af tyveri og skade som følge af tyveri ....'.

Afgørende er det derfor, om de skader, der kræves forsikringsdækning for som hærværksskader, er en følge af tyveri eller ej.

Sikkerhedsforskriftens helt sædvanlige anvendelsesområde må angå tyveri af selve bilen (sædvanligvis dennes fuldstændige bortkomst), idet vilkåret om at startspærren skal være aktiv og nøglerne utilgængelige, må rette sig mod tyveri af bilen. Eksempelvis må forsikringen dække tyveri af dæk og fælge og/eller hærværk, der opstår medens startspærren er aktiveret og nøglen opbevaret forsvarligt - også uden hensyn til om bilen er aflåst eller ej. Som nævnt er de 4 betingelser i sikkerhedsforskriften sprogligt uklare, og det er logisk selvmodsigende at foreskrive både at startspærren skal være aktiveret, og at tillige bilen skal være aflåst, når det yderligere er foreskrevet, at nøglerne skal være forsvarligt opbevarede. Startspærren aktiveres jo ved at nøglen fjernes.

…

Policetekstens absolutte hovedregel er, at kaskodækning omfatter alle skader, og ingen af de 7 fremhævede undtagelser kan finde anvendelse. Derfor er policetekstens udgangspunkt, at skaderne er dækningsberettigede.

AK 57.863 angår spørgsmålet om, hvorvidt forsikringstageren havde handlet groft uagtsomt ved at efterlade nøglen i tændingslåsen, men bedømt i forhold til dækning for tyveri og bortkomst af bilen.

Nærværende sag angår ikke dækning for bortkomst af bilen, men for hærværksskader. Og det må være utvivlsomt, at U.B. ikke har udvist grov uagtsomhed i relation til disse skader. Tværtimod må hærværksskaderne betragtes som hændelige i forhold til ham og end ikke forvoldt ved simpel uagtsomhed.

Afsluttende gentager jeg, at Codans sikkerheds forskrift indebærer, at forsikringsdækning højest afskæres 'for dækning af tyveri og skade som følge af tyveri'. Afgørende er derfor ikke bevisbedømmelsen i henhold til FAL § 5 1, men den korrekte fortolkning og udfyldning af sikkerhedsforskriftens ordlyd.

Herefter må det fastslås, at de omtalte hærværksskader ikke er en 'følge af tyveri', således som dette udtryk naturligt må forstås, idet disse skader ikke er en nødvendig eller påregnelig følge af tyveriet. Derfor er skaderne dækningsberettigede."

Vedrørende selvrisiko har advokaten anført, at der ikke i henhold til forsikringsbetingelserne skal betales selvrisiko ved hærværkskader.

Selskabet har over for nævnet fastholdt sin afgørelse. Selskabet har til støtte herfor anført, at klageren ved at efterlade sin bil som sket har overtrådt sikkerhedsforskriften i policens klausul 19. Selskabet har endvidere i skrivelse af 27/10 2003 anført:

"Kravet om, at startspærren er aktiveret, er en sikkerhedsforskrift, der skal fortolkes i overensstemmelse med Fal. § 51, se dertil AK 47.577, AK 48.908 og FED 2002.1431V.

Vi bemærker i denne henseende, at forsikringstager medgiver, at startspærren ikke var aktiveret, at bilen ikke var låst da forsikringstager forlod den, og at nøglen befandt sig i tændingen, hvorfor sikkerhedsforskriften objektivt set ikke er overholdt.

Vi finder det videre godtgjort, at den manglende overholdelse af sikkerhedsforskriften som minimum kan tilregnes forsikringstager som uagtsom, se dertil AK 56.567 og AK 48.908.

Vi bemærker i denne henseende, at forsikringstager ved sin advokat medgiver, at forsikringstager på baggrund af startspærreklausulen ikke er berettiget til erstatning for tyveriet, hvilket kun kan forstås således, at der som minimum medgives uagtsomhed i overholdelsen af sikkerhedsforskriften, se advokatens brev af d. 12.03.03, tillige med klagen til Ankenævnet.

Vi finder det derimod ikke godtgjort, at forsikringstageren har løftet bevisbyrden for, at skaderne alligevel var indtrådt, selvom sikkerhedsforskriften var iagttaget - hvilket er forsikringstagerens bevisbyrde, se dertil FED 1999.1932 Ø - eller med andre ord finder vi det ikke godtgjort, at skaderne alligevel var sket, hvis bilen havde været aflåst og startspærren aktiveret i det tidsrum, hvor forsikringstageren hentede bagerposen og bilen ifølge det oplyste henstod uden opsyn.

Vi finder tillige, at skaderne er en adækvat følge af tyveriet, da disse er opstået mens bilen har været i tyvens varetægt se dertil AK 48.908.

Vi minder i denne henseende om, at bilen primært er skadet indvendigt samt på kofangerne, hvilke må siges at være ganske atypiske hærværksskader på aflåste biler.

Vi henviser videre til kaskobetingelsernes pkt. 1.3.5, hvorefter forsikringen ikke dækker 'skader, som forvoldes med vilje, eller som skyldes grov uagtsomhed', idet Codan således har forbeholdt sig at afvise skader, der skyldes grov uagtsomhed, se forsikringsbetingelsernes pkt. 1.3.5 samt Fal. § 18.

Det er vores opfattelse, at forsikringstager må indse den indlysende fare for, at bilen - en Audi A6 Limousine 2,4 Aut., med en af taksator anslået oprindelig købesum på kr. 580.000 - kunne stjæles, og at der i denne forbindelse kunne ske skader på bilen, når den efterlades ulåst, med nøglen i tændingslåsen, og uden at startspærren er aktiveret, se dertil AK 48.908, AK 56.567 og FED 2002.1431V.

Denne praksis gælder tilsvarende de kaskoskader der sker, mens bilen har været stjålet, se dertil AK 57.863."

Selskabet har i skrivelse dateret 10/12 2003 supplerende anført:

"Vi bemærker indledningsvist, at det er forsikringstagers bevisbyrde, at der ikke er årsagssammenhæng mellem overtrædelsen af sikkerhedsforskriften og skaden, se vores tidligere indlæg.

Denne bevisbyrde ses ikke løftet, og vi bemærker i denne henseende, at vi i bedste fald finder det tvivlsomt, at der alligevel ville være sket de konkrete skader dels indvendigt i bilen, dels på bilens kofangere, hvis sikkerhedsforskriften havde været iagttaget.

Vi bemærker derudover, at da skaderne ligeledes kan tilregnes forsikringstagerens grove uagtsomhed, er der ingen dækning for skaderne, se udtrykkeligt AK 56.567 om skader i forbindelse med tyveri, og hvor bilen som i denne sag blev genfundet med skader."

7. 62.328

Policens klausul 19 er sålydende:

"**Klausul 19 – Startspærre**

Ved tyveri af bilen er det en betingelse, for at opnå erstatning:

- at der er monteret, en startspærre, der aktiveres automatisk samt blokerer startmotoren og benzinpumpen eller bilens tænding
- at startspærren er aktiveret når bilen forlades
- at bilen er aflåst, når den forlades
- at nøglerne, når bilen forlades, ikke befinder sig i eller ved bilen, og i øvrigt opbevares forsvarligt

Der ydes ingen erstatning, hvis betingelserne ikke er opfyldt på gerningstidspunktet"

Af policen fremgår, at forsikringen er tegnet med selvrisikodækning. Dette begreb er i policens ordforklaring defineret således:

"Selvrisikodækning:

De skal ikke betale selvrisiko ved glas-, brand-, tyveri, hærværk- og nedstyrtningsskader."

I kaskoforsikringsbetingelserne hedder det:

"**1.3 Kaskodækningen omfatter ikke**

…

5. skader, som forvoldes med vilje, eller som skyldes grov uagtsomhed."

Nævnet udtaler:

Nævnet har gennemgået sagen og må som ubestridt lægge til grund, at klageren efterlod sin bil med nøglen i, og uden at startspærren var blevet aktiveret. Det er endvidere ubestridt, at klageren som følge af den ovenfor gengivne sikkerhedsforskrift i policens klausul 19 herefter ikke ville have haft krav på erstatning for tyveri af bilen.

Det er efter nævnets opfattelse en påregnelig følge af et biltyveri, at den stjålne bil, når den genfindes, er påført skader, som det er tilfældet i nærværende sag. Det fremgår endvidere af policens klausul 19, at der ingen erstatning ydes, hvis klausulens betingelser ikke er opfyldt på gerningstidspunktet. Endelig fremgår det af kaskoforsikringsbetingelserne, at selskabet har forbeholdt sig ansvarsfrihed ved grov uagtsomhed, og nævnet må efter det oplyste vurdere klagerens handlemåde som groft uagtsom.

På denne baggrund kan nævnet ikke kritisere, at selskabet har afvist at yde klageren erstatning som sket, hvorfor

b e s t e m m e s :

Klagen kan ikke tages til følge.

Poul Sørensen
formand